

БЪЛГАРСКА
НАРОДНА БАНКА
№ 0401-0649 / 13.05.2013
София, пл. „Княз Александър I“ № 1

Българска народна банка

Узах №

ДО

Г-Н КАЛИН ХРИСТОВ
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ
В СЛУЖЕБНОТО ПРАВИТЕЛСТВО
УЛ. "Г. С. РАКОВСКИ" 102
СОФИЯ 1000

ОТНОСНО: Наредба № 28 от 18.12.2012 г. за сведенията и документите, представяни на доставчиците на платежни услуги при извършване на презгранични преводи и плащания към трета страна.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

През месец март тази година влезе сила новата съвместна Наредба №28 за сведенията и документите, представяни на доставчиците на платежни услуги при извършване на презгранични преводи и плащания към трета страна (Наредба №28), издадена на основание чл. 6, ал. 2 от Валутния закон, от министъра на финансите и управителя на БНБ, която заменя действащата досега Наредба № 28 за информацията, събирана от банките при извършването на презгранични преводи и плащания (ДВ, бр. 111 от 1999 г.).

Във връзка с натрупаната досега практика по приложението на новата Наредба №28, както и при проведените два семинара по тази тема, на които участваха предимно представители от доставчиците на платежни услуги, бяха повдигнати някои въпроси, които представяме на Вашето внимание, с оглед изразяване на съвместно становище по тях:

1. Как следва да се тълкува предвидената в чл. 3, ал. 2 от Наредбата възможност за лицето, което извърши превода или плащането да декларира, че не разполага с документ, удостоверяващ основанието и размера на превода или плащането, от гледна точка на отговорността на доставчика на платежни услуги? В тази връзка, когато лице нареджа превод или плащане и основанието му е някое изброените в чл. 2, ал. 2 от Наредбата, но клиента не разполага с документ, удостоверяващ

основанието, достатъчно ли е ако това се отбележи от лицето в т.2.3 от декларацията?

Според нас, попълването на декларацията и отговорността за посочените в нея данни са вменени на лицето, което извършва презграничния превод или плащане към трета страна. С попълването на декларацията, лицето извършващо презграничния превод или плащане носи отговорност за верността на посочените в нея данни.

В допълнение, следва да се отбележи, че независимо от прилагането на изискванията на Наредба № 28, при изпълнение на платежни операции приложение намират и мерките за превенция на използването на финансата система за целите на изпирането на пари, съгласно Закона за мерките срещу изпирането на пари.

2. Може ли лицата, извършващи преводи и плащания към трета страна, които ползват услугата интернет банкиране, да подават декларацията по чл. 2, ал. 1 от Наредбата чрез профилите си в електронното банкиране?

Възможно ли е декларацията по чл.2, ал.1 да се представя като сканиран документ по електронна поща?

По наше мнение следва да се отбележи, че при предоставяне на услугата интернет банкиране, доставчиците на платежни услуги ползват различни технически възможности, като защитени връзки, цифрови сертификати, електронни подписи, които позволяват техните клиенти да бъдат надлежно идентифицирани, поради което считаме, че подаването на декларацията чрез интернет банкиране е валидно и изпълнява изискванията на Наредба №28.

По втория въпрос, стичаме, че декларацията по чл.2, ал.1 от Наредба №28 не може да се представя като сканирано копие по електронна поща.

3. Във връзка със задължението за представяне на документи, удостоверяващи основанието и размера на превода и плащането, съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба №28, следва ли тези документи да се представят като оригинал, копие или копие, заверено вярно с оригинала? Могат ли документите, които следва да се представят като доказателства за основанието и размера на плащането да се изпращат сканирани?

Следва да се отбележи, че от информацията, която получихме от доставчиците на платежни услуги по време на проведените семинари, досегашната практика по прилагането на отменената Наредба №28 за информацията, събирана от банките при извършването на презгранични преводи и плащания, е била да се представят само копия на документите, удостоверяващи основание и размера на плащането.

Считаме, че посочените в сега действащата Наредба №28 документи, следва да бъдат представяни в копия, заверени вярно с оригинала. Друга възможност за лицата, извършващи преводи и плащания в трета страна, е в декларацията по чл. 2, ал. 1 от наредбата или по друг подходящ начин да включат текст, с който удостоверяват верността на приложените към нея документи.

4. Може при повтарящи се, периодични плащания, клиентите на доставчиците на платежни услуги да представят еднократно декларация по чл.2, ал.1 от Наредбата?

Считаме, че представянето на декларация на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба №28 следва да се извърши за всеки отделен презграничен превод или плащане към трета страна. Еднократното деклариране, по отношение на повтарящи се преводи, не би могло да се приеме като изпълнение на задължението за представяне на декларация, съгласно изискванията на Наредба №28.

Като алтернатива е възможно да бъдат направени съответни изменения в Наредба №28, с които да бъде предвидена възможността при периодични плащания извършвани на базата на договор към един и същ бенефициент на превода или плащането и при едно и също основание за извършването им, наредителят на тези преводи или плащания да представи еднократно декларация по чл. 2, ал. 1 от Наредба №28 на доставчика на платежни услуги.

5. Съгласно чл. 3, ал. 3 от Наредба №28 когато лице нареджа извършване на презгранични превод или плащане към трета страна в размер на 30 000 лв. или повече или тяхната равностойност в друга валута, представляващ доход, подлежащ на облагане по реда на ЗДДФЛ или ЗКПО, то попълва в декларацията по чл. 2, ал. 1 размера на удържания данък, респективно приложението на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане със съответната държава. Във връзка с това, следва ли да се представя документ, удостоверяващ внасянето на данъка?

По наше мнение, при извършването на презгранични преводи или плащания към трета страна, които попадат в хипотезата на чл. 3, ал. 3 от Наредба №28, лицата е достатъчно да декларират съответните данни в декларацията по чл. 2, ал. 1 от Наредбата, като представянето на документ, удостоверяващ внасянето на съответния данък не е необходимо.

Изискването на чл. 3, ал. 3 от Наредба №28 има за цел да обърне внимание на лицата, извършващи преводи или плащания, които подлежат на облагане съгласно данъчното законодателство, за спазване изискванията на ЗДДФЛ, съответно ЗКПО. Задълженията за внасяне на дължимите данъци и санкциите за неизпълнението им обаче са предмет на регламентация в данъчното законодателство. В декларацията по чл. 2, ал. 1 от Наредба №28 лицето посочва единствено размера на данъка, който следва да бъде удържан респективно приложението на СИДДО със съответната държава.

6. Може ли декларацията по чл.2, ал.1 от Наредба №28 да се представя и на друг език, освен български?

Считаме, че няма пречка декларацията по чл. 2, ал. 1 от Наредба №28 да се подписва в двуезична версия – на български език и на съответния чужда език.

7. В случаите когато трето лице различно от тези, които представляват съответното дружество по търговска регистрация, е изрично упълномощено да извърши плащания от сметката на дружеството, може ли това лице да подписва декларацията по чл.2, ал.1 от Наредба №28?

Считаме, че когато едно лице е упълномощено по надлежен ред да нареджа преводи и плащания от сметката на съответното дружество, то може да попълва и подписва съответната декларация по чл. 2, ал. 1 от Наредба №28, в случаите когато наредбата намира приложение, тъй като това действие е неразделна част от извършването на превода или плащането.

В случай, че е необходимо тази хипотеза би могла изрично да бъде предвидена в Наредба №28 със съответни изменения и допълнения.

8. В точка 2 от Раздел I на Декларацията се посочва, дали наредителят на превода или плащането прилага документи по чл. 2, ал. 2, без значение, дали те са във вид на електронен документ, възпроизведен на хартиен носител, като препис, или не. Ако отговорът е „ДА”, съответните документи се описват към тази точка. Ако отговорът е „НЕ”, се попълват точки 2. 1, 2. 2 и 2. 3, като точка 2. 2. разглежда хипотезата на представяне на електронен документ, възпроизведен на хартиен

носител като препис, заверен от наредителя. Съдържанието на Декларацията в този смисъл не създава ли объркване за наредителите на преводи или плащания?

Разпоредбата на чл.3, ал.2, предложение второ от Наредбата касае случаи при които основанието и размерът на превода или плащането се удостоверяват с електронен документ, възпроизведен на хартиен носител като заверен препис. Така предвидена, тази възможност представлява едно изключение от предвидените в чл.2, ал.2 от наредбата случаи.

В този смисъл, считаме че правилно в декларацията в раздел I е предвидено, че ако не е налице някое от основанията, предвидени в чл.2, ал.2 и лицето отбележи това съответно с „НЕ”, то следва да попълни предвидените алтернативи съответно в точки 2. 1, 2. 2 или 2. 3 от декларацията.

Оставаме на разположение за обсъждане на поставените по-горе въпроси. Лице за контакт: *Десислава Атанасова*, юрисконсулт, дирекция „Правна”, тел. 02 9145 1992 (atanassova.d@bnbank.org).

С УВАЖЕНИЕ

ДИМИТЪР КОСТОВ

ПОДУПРАВИТЕЛ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 14-01-506

София, 07.06.2013 г.

БЪЛГАРСКА
НАРОДНА БАНКА
№ 0401-0679/07.06.2013
София, пл. „Княз Александър I“ № 1

ДО
Г-Н ДИМИТЪР КОСТОВ
ПОДУПРАВИТЕЛ НА
БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА
ПЛ. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР I“ № 1
ГР. СОФИЯ

На Ваш изх. № 0401-0679/13.05.2013 г.

Относно: въпроси относно прилагането на Наредба № 28/2012 г. за сведенията и документите, представяни на доставчиците на платежни услуги при извършване на презгранични преводи и плащания към трета страна

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КОСТОВ,

Във връзка с изпратените за становище въпроси относно прилагането на Наредба № 28/2012 г. за сведенията и документите, представяни на доставчиците на платежни услуги при извършване на презгранични преводи и плащания към трета страна, Ви уведомяваме, че подкрепяме изразените от Вас мнения, без допълнителни предложения и бележки.

По отношение на поставения в т. 5 въпрос, считаме, че при превод или плащане на сума, представляваща доход, подлежащ на облагане по реда на ЗДДФЛ и ЗКПО, лицето следва да представи единствено декларацията, в която за целите на контрола върху извършваните презгранични преводи и плащания, посочва размера на удържания данък, респективно приложената спогодба за избягване на двойно данъчно облагане със съответната държава. Според наредбата, за лицето не съществува задължение да представя документ, удостоверяващ внасянето на данъка, което е необходимо единствено за целите на данъчното облагане.

